

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819010068
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6819010068.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. marca 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a Mgr. Jána Bednára., o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného X. V. proti rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/6/2019 zo dňa 03.02.2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. vo vzťahu k obžalovanému Q. B. a obžalovanému X. V. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/6/2019 zo dňa 03.02.2020 vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e:

Obžalovaného Q. B., nar. XX.XX.XXXX, podľa § 172 ods. 2, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m), § 38 ods. 3, § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. k ďalšiemu trestu odňatia slobody na 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaného X. V., nar. XX.XX.XXXX podľa § 172 ods. 1, § 38 ods. 5, § 37 písm. m), § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú nezmenené.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Q. B. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák. spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a obžalovaný X. V. bol uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), d) Tr. zák. spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Trestnej činnosti sa obžalovaní dopustili tak, že

v presne nezistenom období do 06. júla 2018 v meste X., okres Y. na S. ulici v rodinnom dome č. XXX/XX po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne na prízemí rodinného domu prechovávali rôzne predmety a chemikálie určené k výrobe psychotropnej látky metamfetamín (pervitín) so zistenými

stopami efedrínu, resp. pseudoefedrínu, benzylmetylketónu (prekurzory) a metamfetamínu na povrchu týchto predmetov a následne s využitím týchto predmetov a chemikálií aj vyrobili 0,27 g kryštalickej látky s obsahom metamfetamínu 75,9 % hmotnostných - 205 mg čistej látky, čo zodpovedá 5-21 bežným jednotlivým dávkam spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa a 1,16 g kryštalickej látky s obsahom metamfetamínu 4,7 % hmotnostných - 55 mg čistej látky, čo zodpovedá 1-6 bežným jednotlivým dávkam spôsobilým po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín je zaradený v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 13/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch,

- pričom obv. Q. B. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T 25/2013 zo dňa 28.11.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.02.2014, bol uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. d) Trestného zákona a zločinu šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za čo bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere troch rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trest prepadnutia zaistených vecí a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a tiež sa tohto konania dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T 74/2016 zo dňa 06.09.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.09.2016, bol uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. d) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, za čo súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest, ktorý bol uložený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T 25/2013 zo dňa 28.11.2013.

Boli za to odsúdení:

Obžalovaný Q. B. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m), § 39 ods. 1 a § 43 Tr. zák. k ďalšiemu trestu odňatia slobody na 5 rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému Q. B. uložený ochranný dohľad vo výmere 2 roky.

Obžalovaný X. V. podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 5, § 37 písm. m), § 39 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 5 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uložil obžalovanému X. V. ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaným uložený aj trest prepadnutia vecí v počte 47 použitých na výrobu omamných a psychotropných látok.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný X. V. a okresný prokurátor.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu v písomnom odvolaní uviedol, že jeho odvolanie smeruje voči výroku o vine a uloženom treste. Poukázal na to, že okresný súd vyhodnotil výpoveď obžalovaného B. ako vieryhodnú. Ten v prípravnom konaní uvádzal, že sa s ním hádal celé popoludnie do 22. hodiny skrz drogy. Tvrdenie obžalovaného B., podľa ktorého v deň, keď ho nahlásil na políciu, mal byť v spoločnosti

B., bolo vyvrátené výpoveďou jeho matky, ale i ďalších svedkov, pričom tieto výpovede prvostupňový súd neakceptoval.

Podľa obžalovaného V. dokazovanie prvostupňového súdu vykazuje znaky svojvôle, v snahe konajúceho súdu spochybniť dôkazy svedčiace v prospech neho.

Podľa názoru odvolateľa nebolo potvrdené, že by s obžalovaným B. mali pervitín variť spoločne, pretože na zaistených predmetoch neboli zistené jeho odtlačky prstov, ani jeho DNA. Má za to, že nedokázaná vina má význam ako dokázaná nevina.

Vyslovil tiež názor, že prvostupňovým súdom uložený trest je neprimerane prísny. Poukázal pritom na jeho zložitú rodinnú situáciu, keď členovia rodiny sú odkázaní na jeho pomoc. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a jeho spod obžaloby oslobodiť. Alternatívne na verejnom zasadnutí navrhol uložiť mu trest kratšieho trvania, ktorý dostatočne zabezpečí jeho nápravu.

Okresný prokurátor podal odvolanie v neprospech obžalovaného B., čo sa týka uloženia trestu, ktorý vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a osobu obžalovaného považuje za neprimerane mierny. Podľa jeho názoru napriek vyhláseniu obžalovaného B. o vine, nemalo byť v jeho prípade použité zmiernovacie ustanovenie. Poukázal na to, že obžalovaný B. bol už v minulosti 3-krát súdne trestaný za drogovú trestnú činnosť a trestnú činnosť spáchanú v súvislosti s požitím drogy, keď ako vodič motorového vozidla pod vplyvom drogy usmrtil ďalšiu osobu, pričom tento trest v súčasnosti, ako aj ďalší trest vykonáva. Navrhol u obžalovaného B. zrušiť výrok o treste a uložiť mu trest na spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby bez použitia zmiernovacieho ustanovenia.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že čo sa týka ustálenia viny, tu si prvostupňový súd počínal správne. Krajský súd sa na základe odvolania nestotožnil s uloženými trestami obžalovaným a v tomto smere vyhovel odvolateľom.

Z trestného spisu je nepochybné, že okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie, vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a dospel k správnym skutkovým záverom a následne aj zodpovedajúcim záverom právnym vo vzťahu k vine. Je potrebné uviesť, že obžalovaný B. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo žalovaného trestného činu a prvostupňový súd jeho vyhlásenie prijal. Jeho výpoveďou vykonal dokazovanie len vo vzťahu k obžalovanému V..

Obžalovaný X. V. využil svoje právo na hlavnom pojednávaní a nevypovedal. V prípravnom konaní sa vo výpovedi, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní obhajoval tým, že nevedel, že obžalovaný B. vyrába drogy, preto keď videl, že si drogu aplikuje, išiel to oznámiť polícii. Uviedol tiež, že s obžalovaným B. prišli z K., kde boli za prácou. Nasledujúci deň na požiadanie obžalovaného B. tomuto umožnil bývať v dome jeho matky. Cestou ho B. požiadal o kúpu tabletiiek, pričom len tušil, že ich B. chce využiť na výrobu drogy. Keď B. viezol domov, o odvoz požiadal Q. W. a potom odišiel do mesta, kde pil alkohol. Keď sa vrátil domov a videl, že si B. aplikuje drogu, pohádka sa s ním a v noci ho ohlásil polícii. Obžalovaný V. teda tvrdil, že nevedel o výrobe drogy obžalovaným B., neposkytol mu v tomto smere na výrobu drogy žiadne náradie. V odvolaní sa hájil tým, že v deň oznámenia nebol do podvečera doma, čo mu mali dosvedčiť svedkovia. Nemohol sa podieľať na výrobe drogy, lebo na náradí použitých na výrobu drogy neboli zistené jeho odtlačky, ani DNA. Obhajoba obžalovaného V. bola vyvrátená výpoveďou spoluobžalovaného Q. B., s výpoveďou ktorého korešpondovali nepochybne aj ďalšie dôkazy.

Obžalovaný B. uviedol, že s obžalovaným V. po návrate z K. sa dohodli, že si navaria pervitín. Obžalovaný V. pre neho prišiel spoločne s ďalšou osobou, cestou nakúpili v mestách Z., I. a Y. lieky potrebné na výrobu pervitínu a ďalšie chemikálie. Celú noc potom varili pervitín. Náradie pritom poskytol V., ktoré predtým poumývali. Po zhotovení drogy túto užili tak, že on ju zjedol a V. ju šnupal. Potom obžalovaný V. odišiel a časť vyrobenej drogy niekde predal, preto sa dostali neskôr do konfliktu. V noci z 5. na 6. júla 2018 prišli po neho policajti.

Výpoveď obžalovaného B. konkretizujú nákupné bločky z lekárne D. v Y., kde bol stotožnený V. a boli zistiteľné nakupované lieky K., a to dňa 04.07.2018 v čase od 13.57 do 16.16 hod. Bolo to teda v čase, keď sa obžalovaní presúvali do domu patriaceho matke obžalovaného V..

Svedok Q. W. bol ten, kto na požiadanie obžalovaného V. prišiel pre obžalovaného B.. Potvrdil, že B. si z miesta bydliska bral len dve igelitky, v ktorých videl len oblečenie. Cestou nakúpili v lekárňach K. a ďalší liek, lebo tieto sú predajné len po jednom balení. V. pritom tvrdil, že je to pre jeho rodinných príslušníkov. Tento svedok teda nevidel, že by B. prenášal nejaké náradie potrebné na výrobu drogy. Potvrdil nákup prekurzorov a chemikálií a obžalovaný V. klamal, že je to pre potrebu rodiny. Z toho je zrejmé, že obžalovaný V. vedel, na čo sú lieky a mal k dispozícii náradie pre prípravu drogy. Aj lekárnici Z. a K. potvrdili nákup liekov obžalovaným V..

Obžalovaný V. urobil trestné oznámenie dňa 05.07.2018 o 22.00 hod. Policajti Y. a V. potvrdili, že obžalovaný V. bol úplne dezorientovaný a zmätený. Uvádza policajtom, že neznáma osoba varí pervitín na S. ulici v X.. Keď policajti prišli k označenému domu, dom bol uzamknutý, v okne sa objavil obžalovaný B., ktorý na ich výzvu z okna vyskočil. Najprv popieral svoju totožnosť, neskôr sa k všetkému doznal. Neobstoja ani odvolacie námietky obžalovaného V., že na zaistených predmetoch sa nenašli jeho odtlačky, pretože sa nenašli ani odtlačky B.. Len na troch zaistených predmetoch bola zistená DNA obžalovaného B., ten uvádzal, že náradie potrebné k výrobe najprv umývali. Neznamená to teda, že s týmito predmetmi neprišiel do kontaktu ani obžalovaný V..

Nemožno akceptovať ani odvoláciu námietku obžalovaného V., že obžalovaný B. nehovoril pravdu keď tvrdil, že sa celé popoludnie hádali. Vyplýva to zo sledu udalostí. Obžalovaní zo 04.07. na 05.07.2018 varili V., po výrobe ho užili. Obžalovaný V. odišiel. Nemožno vylúčiť, že nebol v spoločnosti svedkov uvádzaných obhajobou, ale okolo 18-tej hodiny sa podľa výpovedi svedkyne J. rozišli. Potom od 18-tej do 22. hodiny dňa 05.07.2018 sa skutočne hádal s obžalovaným B. tak, ako to obidvaja popisovali, čo vyvrcholilo oznámením V. polícii o príprave drogy.

Že obžalovaný V. požíval ráno drogy, čo neuvádzal ale utajoval, svedčí aj znalecký posudok znalkyne Q.. G. S. v náväznosti na výpoveď policajtov, že obžalovaný V. v inkriminovaný deň požil návykové látky, čo vyvolalo u neho kombinovanú intoxikáciu, v dôsledku čoho sa jeho správanie javilo ako nepriliehavé a zmätočné. Aj z vyšetrenia moču obžalovaného V. vyplynulo, že požíval kanabinoide, metamfetamín (pervitín), ale i ďalšiu drogu.

Bolo potom možné uzavrieť, že obžalovaný V. sa podieľal na nákupe liekov a chemikálií potrebných na výrobu drogy. Poskytol predmety na výrobu drogy, minimálne sa priznal jej výrobe a potom drogy aj požil, neskôr požíval i alkohol. Jeho správanie sa potom stalo nekontrolovateľným a zmätočným, v dôsledku čoho urobil oznámenie na polícii o výrobe drogy.

Správne si počínal okresný súd, keď uznal obžalovaného B. vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), d), ods. 2 písm. a) Tr. zák., lebo spoločným konaním neoprávnene vyrobil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a prekurzor a spáchal čin, hoci už bol za takýto čin odsúdený rozsudkami z roku 2013 a 2016.

Obžalovaný V. bol správne uznaný vinným z rovnakého trestného činu, avšak podľa § 172 ods. 1 písm. a), d) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. Na rozdiel od obžalovaného B. nebol v minulosti odsúdený za drogovú trestnú činnosť.

Obžalovanému B. bolo možné uložiť za spáchaný trestný čin trest odňatia slobody na 10 rokov až 15 rokov. Na jednej strane bolo potrebné prihliadnuť na to, že sa k trestnej činnosti doznal, napomáhal pri objasňovaní a vyhlásil, že sa cíti byť vinným zo žalovanej trestnej činnosti. V súčasnosti tiež vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 10 mesiacov. Uložený trest, hoci aj na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bol neprimerane prísny. Správne si preto okresný súd počínal, keď použil zmierňovacie ustanovenie, na druhej strane za jeho pomoci uložil obžalovanému trest odňatia slobody na najnižšej možnej zníženej hranici vo výmere 5 rokov. Takýto trest uložený obžalovanému B. sa javil aj krajskému súdu ako neprimerane mierny. Možno dať za pravdu prokurátorovi, že obžalovaný B. bol už v minulosti viackrát súdne trestaný za drogovú trestnú činnosť a i keď je to znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty, bolo potrebné prihliadnuť, že pod vplyvom drogy pri dopravnej nehode pripravil o život ďalšieho človeka.

Krajský súd preto po použití zmierňovacieho ustanovenia uložil obžalovanému B. trest odňatia slobody na 6 rokov. Pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, aj keď sa dopustil obzvlášť závažného zločinu a mal byť umiestnený v najprísnejšom režime stráženia. Krajský súd má za to, že takýto spôsob výkonu trestu, vzhľadom na mieru jeho narušenia, lepšie zabezpečí jeho nápravu.

Okresný súd si počínal zákonne, keď obžalovanému B. uložil aj ochranný dohľad a tento výrok zostal zrušením nedotknutý.

Okresný súd vysvetlil, prečo obžalovanému B. neuložil aj ochranné ústavné protialkoholické liečenie, hoci to znalec doporučoval, pretože takéto ochranné opatrenie má už uložené iným rozsudkom.

Obžalovanému V. bolo možné uložiť trest odňatia slobody na 3 roky až 10 rokov. V minulosti sa už dopustil zločinu, čiže spodná hranica by sa zvyšovala v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák. o jednu polovicu rozdielu medzi spodnou a vrchnou hranicou zákonnej trestnej sadzby, čiže o 3 roky a 6 mesiacov. Po zvýšení trestná sadzba predstavovala rozsah od 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov. Takýto trest krajský súd, ako aj okresný súd pokladal za neprimerane prísny. Okresný súd uložil obžalovanému V. potom trest odňatia slobody za použitia zmierňovacieho ustanovenia na 5 rokov. U obžalovaného V. bolo pritom potrebné prihliadnuť na to, že urobil oznámenie o trestnej činnosti, hoci sa na nej podieľal. V porovnaní s obžalovaným B. nebol odsúdený v minulosti za drogovú činnosť, ale za majetkovú trestnú činnosť. Krajský súd potom dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného V., po použití zmierňovacieho ustanovenia, bude postačujúci aj trest odňatia slobody na 4 roky. Pre výkon trestu odňatia slobody krajský súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, lebo v nedávnej minulosti bol už vo výkone trestu odňatia slobody.

V súlade so zákonom bolo obžalovanému V. uložené aj ochranné opatrenie v podobe ústavnej protitoxikomanickej liečby a ambulantnej protialkoholickéj liečby. Okresný súd si počínal správne a preto zostal tento výrok nedotknutý.

Správne bol obžalovaným uložený aj trest prepadnutia veci, teda predmetov použitých na spáchanie trestnej činnosti, pričom tieto predmety boli v prvostupňovom rozsudku vymenované. Aj tento výrok potom zostal zachovaný.

Vychádzajúc z uvedeného krajský súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.